

A Bíróság (első tanács) 2017. október 25-i ítélete – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS kontra Európai Vegyianyag-ügynökség, Holland Királyság, Európai Bizottság

(C-650/15. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — 1907/2006/EK rendelet (REACH-rendelet) — 57. cikk — Különös aggodalomra okot adó anyagok — Nyilvántartás — A 2. cikk (8) bekezdésének b) pontja — Mentesség — A 3. cikk (15) bekezdése — Az „intermediér” fogalma — Akrilamid)

(2017/C 437/06)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (képviselők: E. Mullier és R. Cana ügyvédek, D. Abrahams barrister)

A többi fél az eljárásban: az Európai Vegyianyag-ügynökség (képviselők: M. Heikkilä és M. W. Broere, agents, segítők: J. Stuyck és S. Raes advocaten), a Holland Királyság (képviselők: M. Bulterman és B. Koopman meghatalmazottak), az Európai Bizottság (képviselők: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici és D. Kukovec meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)-t és az SNF SAS-t kötelezi a saját költségeiken felül az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) A Holland Királyság és az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 48., 2016.2.8.

A Bíróság (nagytanács) 2017. október 25-i ítélete – Európai Bizottság kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-687/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Megsemmisítés iránti kereset — Az Európai Unió Tanácsának a Nemzetközi Távközlési Egyesület 2015. évi rádiótávközlési világerőkezletével kapcsolatos következtetései — Az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése — Az előírt jogi formától való eltérés — A jogszerűség hiánya)

(2017/C 437/07)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Nicolae és F. Erlbacher meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: I. Šulce, J.-P. Hix és O. Segnana meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozók: Cseh Köztársaság (képviselők: M. Smolek, J. Vlácil és M. Hedvábná meghatalmazottak), Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és K. Stranz meghatalmazottak), Francia Köztársaság (képviselők: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda és D. Colas meghatalmazottak), Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: C. Brodie, M. Holt és D. Robertson meghatalmazottak, segítők: J. Holmes barrister)

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Bíróság megsemmisíti az Európai Unió Tanácsa által a luxembourgi, 2015. október 26-i 3419. ülésén elfogadott, a Nemzetközi Távközlési Egyesület (ITU) 2015. évi rádiótávközlési világtérkezeléssel (WRC-15) kapcsolatos következtetéseket.
- 2) A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.
- 3) A Cseh Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Francia Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 68., 2016.2.22.

A Bíróság (ötödik tanács) 2017. október 26-i ítélete (a Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Argenta Spaarbank NV kontra Belgische Staat

(C-39/16. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Társasági adó — 90/435/EGK irányelv — Az 1. cikk (2) bekezdése és a 4. cikk (2) bekezdése — Különböző tagállamok anyavállalatai és leányvállalatai — Közös adórendszer — Az anyavállalat adóköteles nyereségének a levonhatósága — A leányvállalatok által felosztott nyereség kettős adóztatásának a megszüntetésére irányuló nemzeti rendelkezések — A hitelkamatok és az osztalékfizetés alapjául szolgáló részesedés finanszírozása közötti kapcsolat fennállása figyelembevételének a hiánya)

(2017/C 437/08)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperes: Argenta Spaarbank NV

Alperes: Belgische Staat

Rendelkező rész

- 1) A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, mint az 1992. április 10-i királyi rendelettel egységes szerkezetbe foglalt és az 1992. június 12-i törvénnyel megerősített, code des impôts sur les revenus 1992 (a jövedelemadóról szóló 1992. évi törvénykönyv) 198. cikkének 10° pontja, amelynek értelmében az anyavállalat által fizetett hitelkamatok nem vonhatók le ezen anyavállalat adóköteles nyereségéből azon osztalékok összegével megegyező összegig, amelyek már adólevonásban részesülnek, és amelyek az említett anyavállalat által a leányvállalatokban kevesebb mint egy éve fenntartott tőkerészesedésből származnak, még ha e kamatok nincsenek is összefüggésben e részesedések finanszírozásával.